

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Ierni 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

În ajunul asaltului.

Precând Inaltpreasfinția Sa părintele metropolitan Miron Roman se dă pe față ca susținător „resolut” al cauzei române și ia prin această inițiativă pentru un șir de manifestațiuni în sensul programului național-român, dă și dl Partenie Cosma în publicitate broșura, în care a adunat toate dovezile nevinovăției sale.

Nu pot să-mi dau deocamdată seamă, ce a determinat această nouă schimbare de front; nu mai încap în sine nici o îndoaie, că „resoluțiunea” părintelui metropolitan, manifestațiunile puse la cale de oamenii sei și broșura domnului P. Cosma au același scop.

Deoarece, judecând din punctul de vedere al partidului național, scopul acesta ar pute să fie și bun, — ceea ce eu nu cred încă, — pentru susținătorii sinceri ai cauzei române o cestiune de bun simț să rămână deocamdată în rezervă.

În tot cazul noi, care am susținut în cele mai grele impregiurări cauză română, n'aveam decât să ne bucurăm, dacă astăzi intră pe față în rândul susținătorilor ei și aceia, pe care adversarii nostri îi socotiau între ai lor, că ei noi i-am combătut atâta timp, pentru-că nu voiau să facă ceea ce fac astăzi.

Ori-și-cât de mult venin ar fi adunat deci domnul Partenie Cosma în broșura sa, în impregiurările, în care a fost publicată, ea îmi pare un semn bun, și de aceea nu-mi voi da silința de a slăbi efectul ei nici chiar în ceea ce privește persoana mea.

Domnul Partenie Cosma nu e omul condeului, ba nici chiar cu multe idei, astfel și opera d-sale e o adunătură de material nemistuit. Mulți vor fi cetind cele 190 pagini fără-că să fi căștigat din ele o singură idee și fără-că să-și fi dat seamă, care e concludsiunea, la care vrea să ajungă dl Partenie Cosma, trebuie să înceapă citirea broșurii la pagina 183, unde autorul dize: „De atunci s'a întors și dl Slavici dela Vâz...”

Că s'a întors și la Sibiu s'a întors, — aici e răul.

Acesta e singurul lucru, pe care nu-l pot lăsa să treacă fără de răspuns.

Nu-l pot lăsa, pentru-că nu e aici vorba de mine, ci de o întreagă lucrare încordată, ale căreia urmări se simt astăzi și se vor mai simți timp îndelungat în viața noastră.

Vai aceluia, — dize Carmen Sylva (Cuvinte sufletesci, II.), — pe care l'a prins somnul în oara când sună glasul, care-l chiamă; căci acel glas nu sună de două ori. Numai odată îl auzim. Cel-ce aude și nu e gata, până când se începe, a pierdut clipeala, pentru care ar da o viață întreagă, clipeala, după care înzadar va alerga câte zile va mai ave, fără a o mai întâlni.

De aceea sunt foarte mulți oameni, preste măsură mulți, care sunt nemulțumiți și cred necontenti, că nu stau la un loc bun și priincios pentru dinșii. Ei presimțesc, că glasul i-a chiamat și că ei n'au fost gata și cu mijloacele încinse.

Menirea omului e acolo, unde a fost chiamat. Dacă te-a prins somnul cât de puțin, nu te tângui și nu te plânge că n'ai auzit glasul, ci îndură cu răbdare pedeapsa de a umbla pe cărarea ce nu-ți place.

Sunt mulți, care cred că-și cunosc chie-marea și apoi alegă, dau goană, luptă și ostenește — înzadar.

Ei au rătăcit, au apucat pe cărarea cea greșită, dar nu voesc să se întoarcă înapoi. Ei cred, că viața e prea scurtă, pentru a începe din nou trailul, și nu cugetă, cât de lungă e viața, când umblăm pe căi rătăcite, și cu cât e mai bine să facem ceea ce trebuie, în timp scurt, sau să lucrăm numai ceva, în loc de a perde vremea înzadar rătăcind pe căi greșite.

Sunt erarși alții, care cred, că i-au greșit chie-marea, pentru-că n'au putut face averi, pentru-că n'au putut ajunge în slujbe sau vrednicii. Dar, omule, cine i'a spus că ai fost făcut pentru dinsele? Să se tânguească oare greșit, pentru-că nu-i priveghi-tosec? Ori scial, pentru-că nu e traadafir? Ori părul, pentru-că nu poate fi fluviu? Noi însă nu vom să înțelegem, că nu e dat tuturor să se împărtășească de toate bunurile, cum nu e dat tuturor de a ave puterea cea mai înaltă a priceperii.

Cât de adese-ori ar fi mai bine, ca unii să taie lemne, decât să scrie cărți, sau să-și curețe casa, în loc de a învăța copii, sau să lucreze ferul, în loc de a cârmui un stat! Nu soartea e nedreaptă, ci noi; noi înșine ne facem nedreptate, prin lenevire, prin nepricipere, și căutând a ne înalta preste vrednicia noastră.

Ori-ce muncă e cinstită, ori-ce chie-mare e frumoasă, ori-ce viață

e bogată, dacă plecăm cu mijloacele încinse și cu pași hotărâți, dacă nu lăsam ca ochii să rătăcească, și îi ținem deschși și luminați.

Să nu privim la ceea ce fac alții, a cărora viață ni se pare mai tignită, ci să umblăm în căile noastre, așa ca alții să privească la noi.

Tu nu ești atât de neînsemnat, ca să nu poți fi un luptător, un razim pentru mulți și o piadă pentru toți.

Prinde numai iubire pentru chie-marea ta, cum artistul iubesc bucata de marmoră ori pânza lui de zugrăvit.

Nici o chie-mare nu e frumoasă, dacă nu o vei împodobi tu. Regele poate să necin-tească tronul seu și să-l tragă în noroiu, ear' cărbunaru poate să facă din cuptorul lui un altar, pe care se jertfesc în fiece-care zi pe sine pentru ai sei, pentru datoria sa.

Nu vedenia e frumoasă, ci gândul e frumos. Înalt și măreață e cugetarea, ear' nu starea noastră. Gândul nostru trebuie să stă-pânească, ear' nu omul.

Începe-ți mijlocul, bărbatule, și poartă în spinarea ta un deal, un munte, fără de a șovăi, fără de a sufla din greu, fără de a aluneca.

Nimeni dintre cei-ce iau parte la viața noastră de astăzi nu este mai competent ca mine însami de a se pronunța, dacă am fost ori nu chiamat, dacă am fost ori nu gata, când m'a chiamat glasul, — dacă am dormit ori nu, — dacă înzadar am ostent, — dacă greșită a fost ori nu cărarea, pe care am umblat.

Și îndeosebi dl Partenie Cosma, care-și petrece viața adunând camete pentru banii altora, e mai puțin ca ori-și-cine competent de a se pronunța, dacă bină am lucrat ori nu eu, care am chie-ltat banii altor, muncind din greu pentru ridicarea nivelului moral și intelectual al acolora, care îi plătesc d-sale cametele cele mari.

E foarte fals bilanțul, pe care îl face dl P. Cosma, și nu este pentru dl P. Cosma o onoare de a fi făcut acest bilanț chiar acum.

Căci noi toți, și cei-ce am muncit, și cei-ce am jertfit pentru susținerea „Tribunei”, dacă „verii” ori „slujbe” ori „vrednicii” am fi căutat, n'am fi băgat banii în hârtie și în cerneală, ci i-am fi întrebuițat ca mijloc de exploatare și de presiune morală.

Chie-marea noastră n'a fost să adunăm, ci să propagăm în mijlocul poporului român pornirea bărbătească și iubirea de adevăr, și alții se vor pronunța, dacă rezultatele lucrării noastre sunt ori nu potrivite cu jertfele, pe

care le-am adus în muncă și în avere, în cele mai dureroase sbuciumări.

Căci lucru plăcut e să mănânci, să bei și să-ți petreci cu toată lumea, dar' cea mai grea jertfă de sine e pentru tot omul să steie mereu treaz și mereu gata de a primi și de a da lovituri.

Dacă dar' adevărat ar fi, că tot ceea ce e vrednic și bun și cu autoritate aici la Români din țerile coroanei ungare împărtășesc și rivna dlui P. Cosma de a face preste puțină existența „Tribunei”, noi, care nu împărtășim rivna aceasta, n'am ave decât să ne simțim ușurați de o sarcină grea și neplacută.

Acia însă, care împărtășesc rivna dlui P. Cosma, au să-și dee bine seamă, că în fața poporului român și în fața posterității primesc și datoria de a se uni cu toții, așa cum noi am fost și suntem uniți.

Dacă cineva ar mai fi avut vre-o îndoaie, găsesc în broșura dlui P. Cosma cele mai concludente dovede, că noi toți am avut iubire pentru chie-marea noastră comună, am mers cu pași hotărâți, n'am șovăit nici-odată, n'am suflat din greu, n'am lunecat, ci uniți între noi prin cea mai sinceră iubire, am mers ca nimeni până acum aici la noi.

Nu mai aceea, care se simt destoinici de a merge tot așa, pot să se în-cumete a porni pe cărarea, în care am umblat noi, căci „Tribuna” e o fi-țuică de hârtie, dar' spiritul „Tribunei” e viu și trăește crescând.

Ioan Slavici.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Octomvrie st. v.

Darea în judecată a ministrului de honveji Fejervary.

O scrisoare, pe care „Pol. Korr.” o primese din Budapesta, ilustrează perplexitatea și nehotărârea opoziției moderate față cu propunerea lui Irányi pentru darea în judecată a ministrului de honveji baron Fejervary. Deputații opoziției moderate de cinci zile nu fac altceva, decât se consultează asupra acestei afaceri. Se dize, că contelui Apponyi să-și fi succedă a câștiga pe membrii mai moderați ai partidului seu, ca să voteze pentru propunere, arătând asupra impregiurării, că neadmiterea acesteia la ordinea zilei din partea majorității stă mai presus de ori-ce îndoaie, așa că membrii opoziției moderate nu vor veni în poziție, de a trebui să sprin-

ginească propunerea cu privilegiul unci discuțiuni, precând de altă parte, prin o votare împreună cu stânga extremă, își vor scuti popularitatea. Nesinceritatea ce zace în aceste argumente a produs în toate cercurile politice mai serioase o impresiune foarte nefavorabilă, și astfel nu e exclusă probabilitatea, că membrii moderați ai fracțiunii Apponyi-ste tot vor străbate cu rezistența lor față cu votarea asupra propunerii lui Irányi.

„Pester Lloyd” se îndoesce de adevărul acestei împărțiri; căci prin aceasta s'ar atribui contelui Apponyi un rol foarte nedemn, de care nici chiar adversarii sei politici nu-l pot ține capabil.

Austro-Ungaria și Rusia.

În timpul din urmă diarele rusesci se ocupă foarte mult cu Austro-Ungaria. E vechia lor tactică, de a convinge pe ori-și-cine, că ar face bine, dacă ar ieși din raportul atât de nepăcut Rusiei și ar sta — singur. Într'unul din numerii trecuți „Moskovskie Viedomosti” vorbesce în cuvinte foarte urite despre raporturile interne din Austro-Ungaria și apoi exclamă la sfirșit: „Și această monarchie nu înceată a se gândi la întreprinderi serioase în politica internațională!” „Grașdanin” e cu mult mai deschis. Cât de ușor și înțeleptesce ar fi, scrie foaia aceasta, dacă diplomația austriacă acum, până nu e încă târziu, ar alunga pe Coburgul din Bulgaria și ar stabili cu Rusia un modus vivendi potrivit pentru nisce state vecine. Asta ar aduce bine-cuvântare pentru Austria și ar scăpa-o din „închisoarea alianțelor”. Tot foaia din cestiune adaugă însă, că pentru Austria așa ceva e preste puțină. Mai înainte diarul principelui Mesetterski s'a fost încercat să dovedească Germaniei, cât de greu e pentru Germania povara alianței cu Austria și cât de fericită ar fi ea, dacă ar sta afară de această alianță.

Presa engleză despre discursul lui Gladstone.

Toate foile engleze comentează viu discursul lui Gladstone rostit la South-porth. Organul radical „Daily News” dize, că bine a făcut dl Gladstone, că nu a dezvoltat în programul seu puncte noi, cu privire la home-rule, căci astfel i-a privat pe conservatori de plăcerea să-i critice programul încă de pe acum. Numitul organ laudă apoi pe Gladstone, că a ilustrat cum trebuie cele-ce Turcia comite în Creta și în alte pro-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Trăsuri din moravurile Eschimosilor din Groenlanda.

Eschimosii n'au avut nici-odată ideii religioase fixe, nici vre-un cult regulat prin ceremoniile stabilite. Pricina acestei lipse de religione la un popor barbar o găsim în im-prăscicarea acestei națiuni în mici grupe, precum și în lipsa totală a unui sentiment de autoritate, deoarece acest popor n'a avut nici-odată un guvernament; așa că nefind nici-unul, care să poruncească, puterea spirituală n'avea nevoie să se înalte, în timp ce o putere pământescă nu exista.

Lipsa unui cult stabilit însă nu a împedecat să se nască și în Eschimosi oare-care idei metafisice. Așa de pildă, ei credeau în existența unei pări spirituale în om; socotiau, că în corpurile omenești sunt două suflete: unul care s'ar manifesta prin respirațiune și altul prin umbra omului; și că noaptea unul din ele pleacă din corp și se duce să dăntuească, să vneze etc. Ear' pentru susținerea acestei păreri ei diceau, că visurile nu sunt altceva, decât vedenia sufletului ce a plecat.

Credința unui indoi suflet era mai cu seamă întreținută cu îngrijire decât preoții Eschimosilor numiți anghekoki sau vrăjitori; deoarece ei trăgeau bune câștiguri din ea; așa bună-oară ei diceau, că pot să întoarcă un suflet stricat, să schimbe o inimă învechită prin una nouă și în sfirșit să alunge unul din sufletele rele și să-l înlocuească cu altul

bun. Eschimosii spiritualisti pretindeau, că sufletul n'are nevoie de mâncare. Anghekoki, care puteau să se ducă în regiunile sufletelor, afirmău că ele sunt fără carne și fără oase, că sunt palide și nemiscătoare, așa că de ai voi să pui mâna pe unul, n'ai apuca decât aer.

O altă lume, mai bună decât aceasta, este pregătită sâracilor, și dacă ei sufer pe lumea aceasta, vor fi fericiti pe cealaltă. Această lume de fericire și-o închipuesc Eschimosii că este sub ocean, ear' intrarea în aceste locuri fericite ar fi prin nisce peșteri ce se găsesc prin munții submarini. Acolo soarele nu apune nici-odată și este o feară bogată în ape bune de beat, în paseri, în pesci și mai cu seamă în foc. Pentru-ca un Eschimos însă se poată întra în acele locuri după moarte, trebuie să fi fost vânător îndrăzneț în viață, să fi săgetat multe balene și foc sau să fi murit înecat sau încă din leagăn. Mai înainte de a pătrunde înăuntru, sufletele stau un timp oare-care închise într'o stâncă, pentru a se purifica. Până astăzi încă Eschimosii plâng sufletele celor-ce au murit în timpul vre-unei furtuni sau pe un frig mare. Și fiindcă ei cred, că este foarte ușor unui suflet să se rătăcească, de aceea în timp de 5 zile după moartea unui Eschimos, ceialaltii nu fac nici o lucrare sgomotoasă, pentru-ca nu cumva sufletul celui mort să se uite înapoi și să-și rătăcească drumul.

O altă parte de Eschimosi dize, că raiul este în cer, așa că sufletele celor drepți se duc mai lesne acolo, deoarece ce drumul iși-l fac pe un curebeu în modul următor: odată

sufletul ieșit din corp, zboară pe această cale și se oprește în lună, care după dinșii nu este altceva, decât un Eschimos schimbat în stea. După-ce se odihnesc puțin, el se pune la luptă cu sulita cu prietenii ce-și găsesc acolo; când ostenește, merge să-și facă cortul printre corturile celelalte ce sunt aședate impregiurul unui lac mare.

Când acest lac iese din matca lui, atunci plouă pe pământ; ear' dacă vre-odată el și-ar rupe stavilarele, atunci ar fi potop.

Părintorii raiului submarin dize, că aceia ce vor să se ducă în cer au suflete leneșe, nedestoinice pentru vânătoare și pescuit, într-un cuvânt, puțin demni de cinste. După dinșii, sârmarii locuitori ai lunii, sunt de o slăbiciune înspăimântătoare; mai mult încă, ei nu se bucură de nici un minut de odihnă din cauza mișcării cerului, care se învîrtesc mereu. Prelungă aceste două inchipiri ale raiului mai erau încă și alte păreri, așa de pildă căpșia Eschimosi credeau, că raiul eresc este un loc de liniște nemărginită și nepricipută de mintea omului, și-l ardeau prin expresia „locuință tăcută”. Afară de acestia erau alții, care admiteau un iad și își închi puia a fi o prăpastie fără fund, fără lumină și fără căldură, în care păcătoșii aveau a îndura tot felul de munci și torturi groasnice. Totuși nimeni nu putea spune starea sufletelor acolo, înșși vrăjitorii nu pot pătrunde cu privirea în lăuntru, atât de mare ar fi întunecul.

În privința începutului lumii, Eschimosii credeau, că această lume a avut un principiu, dar' ideile lor în această privință n'au putut

fi nici-odată decât o mare învălmășeală. După dinșii, cel dintâiu om ar fi ieșit din pământ. Cum și pentru-ce? ei nu i-au putut da seamă. Moartea făcu apoi pe femeie, ear' aceasta, pătrunsă de spiritul de conservare propriu sexului ei, dize că omul trebuie să moară, ca să facă loc descendenților. O altă femeie groenlandeză născu un kablumt (străin) și o posderie de căni, care erau frații lui. Dar' căniși sfășiară pe Eschimosul, părintele lor. Câtva timp kablumtății (străinii), trăiră la un loc cu Inuiții (eschimosii), dar' într'o zi unul din acești străini își bătu joc de un Eschimos, dîcându-i că este neîndemănată la vânătoare de paseri. Eschimosul supărat, pentru ori-ce răspuns îi aruncă o săgeată drept în mijlocul inimii. În urma acestora o luptă se înceie între naturali și străini. Acesti din urmă fură până la unul omorâți. Această legendă amintesc fără îndoială tristul sfirșit al coloniile scandinave în Groenlanda, dar' Eschimosii în nescință își pun aici începutul istoriei lor. Ideea unui potop se găsesc și la dinșii, dar' când a fost, ei nu sciu, sciu însă neîndoielnic că a fost; oasele pescilor și ale balenelor ce se găsesc în lăuntru țerii pe cei mai înalți munți îl adevăresc în dejuns. Din potop n'ă scăpat decât un singur Eschimos, care lavi pământul cu bețul lui și făcu să iese o femeie, cu care apoi reponoră Groenlanda.

Eschimosii cred încă în ființa oare-căror spirite mai presus de om, dar' cum s'au născut ele? cel mai deștept dintre anghekoki n'ar fi în stare a te desluși. Totuși sunt spirite mai mari și mai mici. Ele ar ave în capul lor două genii, potrivit acestei formule de

dualism, care pare însăcută în creierul omului de pe toate latitudinile; genul binelui și genul răului. Geniul cel bun se numesc Torn-galsug. Cătră acest geniu se trimite vrăjitorul, când voesc cineva să scie viitorul. În privința femeii lui exterioare sunt mai multe păreri. Unii dize, că ar ave forma unui urs mare; alții că ar fi un uriaș numai cu o mână; ear' alții dize, că ar fi mic cât un deget. De mirare însă, Eschimosii cred, că acest geniu este nemuritor, dar' că ar fi dejuns să-i vie un miros rău, ca să moară.

(Va urma.)

Tanda și Manda.

A fost odată ce a fost, că de n'ar fi fost, nu s'ar povesti. A fost odată într'un sat, cine mai scie unde, doi oameni numai ca ei, buni de gură, rîi de lucru, cu cap viteaz și cu trup leneș. Se și cunoseau ei în tot satul, încât și copiii cei rîi încă îi cunoseau de departe. Altcum erau lipiți pământului de gazde ce erau, de aceea se și chiamau unul Tanda, altul Manda.

Într'o primăvară bucatele erau mai scumpe decât ori-când; oamenii mai săraci mâncau foarte puțin, ca să se ajungă, ear' leneșii răbdau atât de mult, încât li-se lungiau urechile de foame.

Mai greu decât toți oamenii o ducea Tanda și Manda. Bucate nu aveau, banii erau la alții, ear' în credință ori pe așteptare, cine să mai dee și lui Tanda și Manda? Trebiau deci să iese lumea în cap ori să se culce să moară de foame. Dar' foamea e mare

vincii. Termină sfâtuind pe Salisbury să se asocieze și el cu această parte a discursului lui Gladstone și să întrerupă ori-ce relațiune diplomatică cu Turcia, care prin barbariile și neomeniile ce comite nu mai merită să fie socotită între puterile mari și cu atât mai puțin între statele europene culte.

„Times“ dize, că discursul nu tractează nimic din cele-ce pot ferbe în creierul șefului liberalilor: el nu are să vadă nici o idee nouă sau se teme să o spună. Ceea-ce e caracteristic în discursul lui Gladstone, este că l'a rosticit tocmai când împăratul Germaniei se ducea la Constantinopol. Va să dize în timpul, când Wilhelm voese să se manifeste prietenia și considerațiunile către Sultanul și imperiul turcesc, Gladstone declară sus și tare, că este o rușine pentru Europa întreagă cele-ce se petrec în Turcia.

„Standard“ și „Daily Telegraph“ scriu, că Gladstone n'a spus nimic nou și nici nu putea să spună: pe deoparte pentru-că nu avea ce, pe de alta pentru-că nu va găsi în tot partidul seu nici doi oameni, care se aibă aceleași păreri, ca să subscrie ori să aproabe ceea-ce șeful dize.

In cestiune personală.

În zilele aceste dl Partenie Cosma, directorul executiv al „Albini“, a împărțit între credincioșii sei o broșură voluminoasă, intitulată „Procesul de presă al lui Partenie Cosma contra Septimiu Albini“.

Acastă scriere băjbă de o dușmănie nespuse de cătrănită contra oamenilor grupați în giurul „Tribunei“, dar' mai ales contra neînsemnatei mele persoane.

Mă uimesc onoarea ce domnul Cosma îmi face prin dușmănia sa, dar' eu regret mărturisesc dela capul locului, că pe terenul, pe care s'a pus d-sa, eu nu pot urma.

Pentru a face plausibil înaintea — nu știu cui, că oamenii „Tribunei“ nu sânt altceva, decât o adunătură de elemente necinstite, dl Cosma nu se mulțumesc a face critica activității publiciste a „Tribunei“ și a „Tribunistilor“, ci pune în foc o întreagă baterie de lucruri de natură privată, vorbe de pe stradă, presupunerii individuale și alte nimicuri, al căror scop nu poate fi constatarea adevărului, ci nimicirea adversarului cu orice preț.

Dl Cosma o poate face aceasta în dragă voie, căci de un lucru este sigur: satisfacțiune pentru toate insultele sale nu i-se va cere, nici la Cluj, nici pe altă cale. Ear' celelalte vor urma, după-cum va voi soartea.

N'am de gând să răspund la toate atacurile dlui Cosma, nici chiar întrucât mă privește pe mine, dar' dator sânt, nu atât persoanei mele, cât pozițiunii ce ocup în publicistica română, ca să rectific cel puțin atacurile cele mai grosolane dintre cele prea multe și prea de tot ieftine, cu care mă cinstesc.

Mai întâiu susține dl Cosma la pag. 34 și 53 a broșurii, că eu în rapoartele „Tribunei“ despre pertractarea finală a procesului de presă ce mi-a intentat n'aș fi fost exact și fidel, ceea-ce „eu atât mai fidel îmi caracterizează individualitatea“.

Observ, că eu, acusatul, mi-am fost și raportorul la acea pertractare. Astfel atențiunea împărțită fiindu-mi, nu dize că voui fi raportat toate cele dize de dl Cosma și apărătorul lui, precum fără stenograf n'am fost în stare să reproduc în cuvânt nici chiar ceea-ce am dize în intru aperiarea mea. Dl Cosma n'avea decât să se țiee dînsul un stenograf, sau preste tot să publice imediat pledoarele, și eu fără hesitare i-le-aș fi reproduc în „Tribuna“, precum i'am reproduc din cuvânt și actul de acuș și celelalte hârtii, care mi-au stat la dispoziție. Altcum din comparația rectificărilor dlui Cosma cu textul rapoartelor mele ori-cine se poate convinge, că nu e vorba de lucruri esențiale, ci de detalii mărunte. Bună-oară dl Cosma susține, că avocatul meu ar fi dize, că între Români din Sibiu sânt „două partide“, ear' eu am raportat, că a dize două „direcții“; că eu aș fi dize, ca să spună el, dacă mi-am făcut datorița ca învățator la școala de fete, precând în raportul meu aflui numai: „învățătorii și-au făcut datorița“; la alt loc rectifică dl Cosma: „comitetul „Asociațiunii“ a expus școala eventualității să o poată închide când voese“, precând eu în raport am dize: „nu pus-o în poziția, ca să existe numai până când va permite guvernul“, Las, că acum după 6 luni și fără protocoale stenografice ar fi greu de dovedit cine are dreptate, dar' mărturisesc, că nu sânt avocat, pentru a înțelege importanța acestor nimicuri subtile. De aceea recunosc bucuros, că raporturile mele vor fi fost m a n e e, și nici n'am pretins, că eu fidelitatea oglinzii, dar' că ar fi infideli, că ar cuprinde ceva esențial ce nu s'ar fi petrecut, aceasta este o aserțiune, la care dl Cosma în vezi va rămâne dator cu dovețile. Cu inima liniștită las să mărturisescă toți Românii, care au asistat la pertractare, că în replica mea la însinuarea dlui Cosma, că eu aș fi fost silit să public articolul incriminat, fost-am atât de „energetic“, după-cum am spus în raport. Dl Cosma dize că n'u, eu țic că d'a și nu mă tem de părerea ce-iși vor fi făcut cei de față din această prîmă despre individualitatea mea. Ear' cine n'a fost de față, nu poate judeca, ci rămâne să creadă sau pe dl Cosma sau pe mine. Nu împoartă.

La pag. 83 a broșurii, după multe grațiosități premergătoare ca „minciună“, „lucru necinstit“ etc. îmi face dl Cosma un fel de imputare, că „Tribuna“ a reproduc în Nrul dela 30 Martie a. c. o notiță din „Koloșvár“, în care dlui Cosma i-se atribue a fi dize cuvinte, pe care nu le-a întrebuințat în decursul pertractării. E vorba de notița guvernamentalului, că dl Cosma ar fi mărturisit, că partidul politic, al cărui conducător este d-sa, adevărat Românii noi, difer politicește de aceia, care stau pe partea „Tribunei“. Prin reproducerea acestei notițe, după dl Cosma, am comis un act necavleresc.

La aceasta ajunge să răspund, că Nrul „Tribunei“, în care s'a publicat această notiță, nu este subseris de mine, că eu, după-cum dl Cosma, dacă ar fi voit, ar fi putut afla, nici nu eram în zilele acele în Sibiu, că redacțiunea „Tribunei“ a citat pe „Koloșvár“, din care a luat notița, și că ea, nefiind de față în Cluj, n'a putut ști, ce a dize dl Cosma și ce nu a dize. După priceperea mea de „diletant“ cum mă numesc dl Cosma, cu „Koloșvár“ a avut să se răfuească pentru acest lucru, ear' nu cu mine.

La pag. 75, 76 și alte binevoese dl Cosma a mi face un fel de biografie, din care se rezultă, că eu sânt un om „fără nici o cualificațiune formală“ și că mi-am dat demisiunea dela școala de fete a „Asociațiunii“ numai pentru-că nu eram în stare să fac examenul, care se recerea să-l fac la sfîrșitul anului. Absolut nu mă împoartă, ce părere are dl Cosma despre mine; dacă îi place așa, așa să fie. Așa fiind însă, comitetul „Asociațiunii“ transilvane“ merită imputările, pe care dl Cosma mi-le face mie. Căci țin a constata, că la 1886 am fost ales de comitet învățător, după-cum sânt informat, aproape cu unanimitate dintre mai multe țeci de concurenți. Tot același comitet după demisiunea dlui Dr. Barcianu la 1887 m'a numit, fără a mă întreba măcar, director provisor al școllei, precând eu nici la prima alegere, nici la a doua, n'am rugat pe suflet de om să mă springescă și n'am făcut us nici de cea mai mică umbră de protecțiune. Ei bine, dacă sânt un om atât de slab, cum mă prezentă dl Cosma, pentru-ce m'a ales on. comitet, între care poate chiar și dl Cosma? D-sa îmi răspunde în broșura sa, că dragă Doamne, pentru-ca să-mi dee pâne și că alegerea mea la școala „Asociațiunii“ a fost „o mare norocire“ pentru mine.

Sânt mișcat de atâtă generositate, mai ales, că eu nici-odată n'am implat-o. Aș pute să țic, că dl Cosma s'ar fi putut convinge, că eu înainte de a fi silit director și înainte de a fi fost silit să demisionez dela numita școală, adevărat în primăvara anului 1887, m'am fost însinuat la direcțiune pedagogică pentru școllele civile din Budapesta și că despre aceasta se află act în arhiva școlii „Asociațiunii“. Aș pute să amintesc, că această afacere am mai lămurit-o odată în public, fără a fi fost desmîșcit de cineva; aș pute să-i spun dlui Cosma, că numai în urma nenorocirii de a mă fi însinuat la examen prea târziu, respective nu pe calea oficială prescristă, s'a întâmplat, că nu m'am putut supune examenului după cel dintîiu am de funcțiune, precând legea îmi acorda doi ani de praxă; aș pute să răspund mai departe, că demisionând dela unica școală civilă ce avem, nu mai aveam motive de a face ulterior examenul, care nici în patrie, nici în România, despre care d-sa atât de mușcător vorbește la mai multe locuri, nu este de nici un folos. Aș pute să-i răspund multe, dar' îmi răspund numai una: Aceste sânt treburile mele private, care pe d-ta, dl Cosma, nu te privesc, care într-o discuțiune serioasă n'au loc și cu care a te ocupa, cel puțin bine nu-ți stă.

(Va urma.)
Septimiu Albini.

La pag. 75, 76 și alte binevoese dl Cosma a mi face un fel de biografie, din care se rezultă, că eu sânt un om „fără nici o cualificațiune formală“ și că mi-am dat demisiunea dela școala de fete a „Asociațiunii“ numai pentru-că nu eram în stare să fac examenul, care se recerea să-l fac la sfîrșitul anului. Absolut nu mă împoartă, ce părere are dl Cosma despre mine; dacă îi place așa, așa să fie. Așa fiind însă, comitetul „Asociațiunii“ transilvane“ merită imputările, pe care dl Cosma mi-le face mie. Căci țin a constata, că la 1886 am fost ales de comitet învățător, după-cum sânt informat, aproape cu unanimitate dintre mai multe țeci de concurenți. Tot același comitet după demisiunea dlui Dr. Barcianu la 1887 m'a numit, fără a mă întreba măcar, director provisor al școllei, precând eu nici la prima alegere, nici la a doua, n'am rugat pe suflet de om să mă springescă și n'am făcut us nici de cea mai mică umbră de protecțiune. Ei bine, dacă sânt un om atât de slab, cum mă prezentă dl Cosma, pentru-ce m'a ales on. comitet, între care poate chiar și dl Cosma? D-sa îmi răspunde în broșura sa, că dragă Doamne, pentru-ca să-mi dee pâne și că alegerea mea la școala „Asociațiunii“ a fost „o mare norocire“ pentru mine.

Sânt mișcat de atâtă generositate, mai ales, că eu nici-odată n'am implat-o.

Aș pute să țic, că dl Cosma s'ar fi putut convinge, că eu înainte de a fi silit director și înainte de a fi fost silit să demisionez dela numita școală, adevărat în primăvara anului 1887, m'am fost însinuat la direcțiune pedagogică pentru școllele civile din Budapesta și că despre aceasta se află act în arhiva școlii „Asociațiunii“. Aș pute să amintesc, că această afacere am mai lămurit-o odată în public, fără a fi fost desmîșcit de cineva; aș pute să-i spun dlui Cosma, că numai în urma nenorocirii de a mă fi însinuat la examen prea târziu, respective nu pe calea oficială prescristă, s'a întâmplat, că nu m'am putut supune examenului după cel dintîiu am de funcțiune, precând legea îmi acorda doi ani de praxă; aș pute să răspund mai departe, că demisionând dela unica școală civilă ce avem, nu mai aveam motive de a face ulterior examenul, care nici în patrie, nici în România, despre care d-sa atât de mușcător vorbește la mai multe locuri, nu este de nici un folos. Aș pute să-i răspund multe, dar' îmi răspund numai una: Aceste sânt treburile mele private, care pe d-ta, dl Cosma, nu te privesc, care într-o discuțiune serioasă n'au loc și cu care a te ocupa, cel puțin bine nu-ți stă.

(Va urma.)
Septimiu Albini.

Metropolitul Miron Roman și „Kultur-egylet“-ul ardelenesc.

În numărul seu dela 30 Octomvrie „Koloșvár“ publică o scrisoare, pe care înaltpresfinția Sa metropolitul Miron Roman a adresat-o comitetului reuniunii de cultură maghiare din Ardeal drept răspuns la scrisoarea aceluia de dato 12 Octomvrie a. c.

Eată scrisoarea în întreg cuprinsul ei:

Nr. 6933
pres.

Onorat comitet de direcțiune!
La 25 l. c. am primit declarațiunea, pe care onoratul comitet de direcțiune mi-a adre-

sat-o la 12 a aceleiași luni sub Nr. 108 și din care iau cu mulțumire act despre aceea: că reuniune de cultură maghiară din părțile ardelenese nu s'a înființat exclusiv numai pentru promovarea intereselor rasei maghiare, că ea nu se nisuesc a maghiarisa pe cetățeni de altă naționalitate și a-i contopi cu rasa maghiară și că preste tot nu efectuesc nici un fel de convertire măiestrită, fie aceea confesională sau națională.

Sprez, că declarațiunea deschisă și hotărîită, publicată și în țiare, a onoratalui comitet de direcțiune va avea un efect liniștitor și asupra tuturor acelor, care împreună cu mine nutresc scrupuli față cu scopurile și activitatea numitei reuniuni maghiare; pentru aceea, în interesul conciliației și al împăcării pacifice, retac observările, pe care le-aș pute face relativ la desvoltările puțin logice și în general politice ale onoratalui comitet de direcțiune în ceea-ce privește îndreptățirea limbii maghiare, și deasemenea, conform iubirii mele de pace, fac abstracțiune și dela limbajul ascuțit, aș pute țice insultător, al declarațiunii, pe care preste tot nu voi să mi-l însuesc și nici nu voi să fac întrebunțare de el.

Dealtmirelea spre cunoscința și liniștirea reciprocă a onoratalui comitet observ: că punctul de plecare al răspunsului meu ce l'am adresat onoratalui președinte al reuniunii în 26 August a. c. sub Nr. 5511 pres., nu l'am făcut numai pe baza vre-unui supoziții, ci l'am prezentat completat prin rezultatele observațiilor indirecte, pe baza discursurilor ținute cu prilegiul înființării lui „Emko“ și a comitetelor ei din provincie și pe baza comentarelor, pe care întreaga presă maghiară le-a făcut acestor discursuri; după declarațiunea hotărîită a onoratalui comitet de direcțiune nu pot însă decât să mă bucur, dacă în cercul de activitate al reuniunii se va manifesta prin fapte vîi contrarul dela ceea-ce am afirmat eu.

În sfîrșit onoratul comitet de direcțiune poate nu-mi va atribui nici o imodestie, dacă declar, că de câte-ori m'am opus conform datoriței mele ori-cărui curent, care se părea a primejdiu liniștea cetățenilor de naționalitate română și interesele bisericii mele naționale, aceasta am făcut-o totdeauna în interesul păcii comune și numai în cadrul legilor existente, prin urmare în scop curat patriotic și în mod legal; dar' prelungă aceasta totdeauna am luat o poziție hotărîită în interesul integrității țerii și al întăririi statului, ceea-ce de sigur se scie în cercurile guvernamentale ce păzesc cu trezvie interesele statului; prin urmare în privința patriotismlui, la a cărui desvoltare s'a angajat „Emko“, așa cred, că nu stau întru nimic înderătul aceluia, cu care în cestiuni de naționalitate, eu regret trebue să o mărturisesc, nu pot să ajung la nici o înțelegere.

După toate aceste primească onoratul comitet de direcțiune exprimarea sincerei mele stime.

Sibiiu, în 29 Octomvrie 1889.

Metropolitul român gr.-or.:
Miron Roman m. p.

CRONICĂ.

Oficii noue telegrafice-postale. În comunele Ghimii și Szépviz din comitatul Ciucului s'a deschis zilele aceste oficiu telegrafic împreună cu posta.

La oficiul montan din Abrud a fost numit director de băi Iosif Koss, inginerul arhitect dela oficiul montan din Zlatna, ear' George Alexy, oficial de topitoare (cohuri) cl. II. la oficiul montan din Zlatna, a fost numit șef al aceleiași oficiu.

Statute aprobate. Ministerul reg. ung. de interne a provădit cu clausula de aprobare statutele reuniunii inginerilor pentru regularea posesiunii în părțile ardelenese.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: David Kohn în „Kondor“, Samuel Husserl în „Huszár“, Francisk Hrbek în „Havas“, Ioan Trito în „Mátrav“.

Alegerile de reprezentanți municipali în comitatul Caraș-Severin pe noul period de 6 ani s'au început deja prin toate comunele și decurg cu viu interes. În orașul Caransebeș s'au sôvrșit în 17/29 Octomvrie, au votat 125 alegători și sânt aleși toți trei reprezentanți români aderenți ai partidului național, anume: veteranul căpitan ces. și reg. în pensiune Ioan Popoviciu, senatorul I. magistratul Constantin Budia și profesorul dirigent al institutului pedagogic Stefan Velovan, toți cu majoritate absolută de voturi, asa țicând numai ale alegătorilor români agronomi și meseriași, căci ceilalți concetățeni s'au abținut dela votare, vevând că nu pot reusi cu candidații lor. Prin comunele vecine guvernamentalii lucră cu grosul, până acum au și învins în unele cercuri.

Regaliile cercului Hunedoarei le-a cumpărat, după-cum ni-se scrie din acele părți, marele proprietar Domokos Barsay cu 36.000 fl.

Reuniunea pompierilor comitatului Sibiiului își va ține adunarea generală în Cristian, în 17 Noemvrie a. c. la 11 ore înainte de amești. La ordinea țilei: Cetirea ultimului protocol, raportul activității comitetului reuniunii, raportul asupra activității pompierilor în comitatul Sibiiului, alegerea întregului comitet și a membrilor de întărire pentru cei doi ani viitori. După sedința pompierii din Cristian vor face manevre.

Carmen Sylva. Din Wiesbaden se scrie cu datul de 27 Octomvrie, că în saloanele reginei României au avut loc două intruniri literare-musicale, la care au luat parte toate persoanele priinciare din acel oraș. Dintre scriitorii mai de frunte germani au luat parte Bodenstedt și Freytag. Actrița dela teatrul orașesc din Hanovera, Gertruda Giers a cetit o tragedie scrisă de Carmen Sylva. Acastă tragedie e intitulată „Ulveda“ și are numai un act; ea se va juca pe scena teatrului din Weimar. Domnișoara Văcărescu e în continuu însoțitoarea reginei.

Sora lui Eminescu. Nefericita soră a mult regretatului poet Eminescu, domnișoara Henrieta Eminescu, a încetat din viață în Botoșani, abia în vîrstă de 28 de ani. Henrieta Eminescu suferia din copilărie încă de paralizia picioarelor. Din toată familia cea numeroasă a Eminescilor, astăzi numai un singur om mai trăiesc, căpitanul Eminescu, fratele poetului.

Români la școala centrală de arte din Paris. „Le Temps“ publică lista candidaților admiși anul acesta, în urma unui concurs, la școala centrală de arte și manufacturi din Paris. Printre cei admiși în numărul de 242 se găsec și cinci Români, anume: Petrescu, Caracăș, Gulescu, Cantemir și Furnurachi, clasificați sub numerii 98, 101, 128, 152 și 229.

Regele Milan, după-cum circula fama de cătva timp, stă pe gând să se căsătorească din nou, și anume cu o contesă germană.

doamnă, face ce face și mișcă din loc pe cel-ce o are în spinare.

Așa a făcut și cu acei doi oameni. I-a întâlnit laolaltă și i-a pus pe gânduri.

„Mă Manda“, țice într'o ții Tanda, „de tot satul nostru nu e prea bine, dar' de noi e rău de tot. Mă, hai să mergem noi în lume, doar' vom da undeva de bine, că aici nu e de noi“.

„D'apoi unde să mergem?“ — țice Manda.

„În lume, mă, în lume după bine, că mare sat e lumea asta, bună gazdă e D-țeu; hai să plecăm odată, nu mai sta pe gânduri, chiar aț să plecăm“.

„Vom pleca, mă, dar' cum? Fără nici un ban în pungă, fără nici un meț de pâne în traistă? Cum va mai fi și una ca asta? Dar' apoi muierele și copiii nostri ce vor face? Ean învață-mă!“

„Mă, hai tu numai eu mine, că vom da noi undeva de bine, ear' muierele și copiii vor face ei ce vor face, îi vor mai milui neamurile și vecinii, dacă vor vedea că nu sîntem acasă“.

„Apoi dar' hai să plecăm“, țice Manda, „că eu drept să-ți spun, nu mai am nici o voce de nimic, când ved aici atâtă săracie“.

Și s'au luat oamenii noștri și s'au dus în lume, s'au dus amândoi laolaltă în tovarășie, tândăluind și mai cerșind, cum sciau și cum puteau ei. Prin sate nu prea umblau ei laolaltă, dar' după-ce ieșiau la largul trebuiau să se întâlnească și să mai tândălească împreună.

Într'o Duminecă de Rosalii, cam pe la ojină, se apropiară de un sat mare. Tanda

intră în sat, ear' Manda rămase pe câmp între hotare pe o paștie verde.

Oamenii din sat erau toți dinaintea bisericii și povestiau una și alta cum ieșise dela vecernie. Cum ajunse Tanda prelungă ei, își luă căciula de pe cap cu evlavie și le dădu bună țiuva.

Oamenii îi mulțumiră și-l întrebară de unde e?

„Eu, oameni buni, sânt de pe cealaltă lume“, țice Tanda.

Auțind sătenii, că el este de pe cealaltă lume, se adunară toți în giurul lui și-l întrebară, ce veste e pe acolo?

Ear' el, adevărat Tanda, oțează odată din greu, apoi își șterge gura cu măneca sumanului și prinde a le spune, că pe la ei e rău, e foamete mare, că s'a ivit o pasere mare, care mănăncă tot ce-i vine înainte: oameni, dobitoace, poame. Acum nu mai are ce mănca, fiindcă dobitoacele le-a gătât, ear' oamenii, care au scăpat încă cu viață, au luat lumea în cap de groaza ei. Ne mai avend paserea ce mănca, s'a apucat a culege cu ciocul stelele de pe cer. Soarele și luna le-a măncat, așa că acum e întunec ce în iad în țeara lor.

Auțind sătenii această minciună cornurată, îi luară și haid cu ei la dubă! L-au închis în închisoarea comunală.

„Na, pocăsește-te acolo, om mincinos ce ești tu!“ țice primarul.

„Bine-i faci, primarul nostru!“ țiseră vornicii și jurajii.

Acum Tanda sta pus bine la răcoare, ear' colo decără seară sosî și Manda în acel

sat. Prelungă casa comunală era o mulțime de oameni adunați, povestiau despre nesdrăvenia paserii lui Tanda; unii țiceau că e numai minciună, ear' alții țiceau, că poate să fie acea pasere mare. Într'aceste ajunse Manda lîngă ei:

„Bună seara, oameni de omenie!“

„Să răesci, străine, țice primarul, care era cătrînd de moarte pe Tanda pentru minciuna cu paserea. — „Dar' de unde și până unde? Ai dreptăți? Hai încoace, că eu sânt primarul comunal“.

Tanda își ridică căciula și întinse primarului te miri ce scrisoare, de primarul nici nu o puțin ceti, poate-că nici nu era el prea bine datat a umbra pe slovă, cum mai sânt mulți primari până în țiuva de astăzi.

„Din cărțile aceste puțin mă luminez“, țice primarul; „să-mi spui din gură cine ești? De unde? Ce cauți pe la noi?“

„Eu“ țice Manda, „precum arată scrisorile, sânt de pe ceea lume, necazul m'a adus pe la d-voastre...“

„Destul“, țice primarul, „dacă ești din ceea lume, ne poți da o lămurire și apoi du-te unde ai plecat. — Uite, om de omenie, astăzi după vecernie nimeri la noi în sat un haimana de om mincinos; el țice că e din ceea lume și că pe la ei s'a ivit o pasere atât de mare, de cu picioarele e pe pământ și cu ciocul culege stelele cerului; ce țici, poate-se una ca asta?“

„Dapoi oameni de omenie, cum să nu se poată? Pe ceea lume toate sânt cu puțință. Am auțit și eu de ceea pasere, de vevând însă n'am putut-o vedea, că nu știu

cine ni-a furat soarele și luna; dar' la granița decără voi am dat însă preste un ou al acelei paseri; două săptămâni mi-au trebuit până am putut trece preste el“.

Auțind sătenii minunea, înholbau numai ochii unii la alții, ear' de pe fețele lor puteai vedea îngrijirea ce o au pentru cel închis. Cum să-l sloboadă? Ce să-i țice? Cum să se împace? Că mă rog de iertare, nu e lucru tocmai mic să iai tu numai din mijlocul drumului om drept și de omenie și să mi-l infunzi în temniță! Primarul se vedea mai îngădurat decât toți, pentru-că el făcuse legea.

Mai sfătuiră apoi sătenii cu străinul cât sfătuiră, apoi se hotărîră să sloboadă din închisoare pe celalalt străin.

„Hai afară“, strigă primarul, după-ce-i deschise ușa temniței.

„Da de ce să ies? Mă va scoate el domnul solgăbiru măne sau poimăne și vei intru domnia-ta în locul meu, ca să te învești altădată a lua oameni din drum și a-i infunda prin temniță“.

Auțind primarul vorbele aceste, se înfrică groasnic, că scia el cine-i domnul solgăbiru.

Deci se puse cu binele prelungă Tanda, rugându-l să facă bine să iese din temniță, că-i va plăti rușinea avută cu 100 de fiorini. Dar' Tanda nici să auță nu vrea de pace, că doar' el, ca om cinstit, cum ar și pute lăsa un lucru ca acela numai eac'asă?!

În urma urmelor se dau țîrgului, îi dă primarul lui Tanda trei sute bune și-i dă drumul.

Tanda, om cinstit cum era, merse până la cărcimă, acolo află pe Manda, împărțiră banii și încep la traiu bun.

A doua ții de Rosalii se școală ei dede-dimeciată și o iau la drum. Tot merg ei până se apropie de un sat mare, unde chib-zuiau ei, că sânt oameni cu stare. Acolo ear' rămâne Manda afară din sat, ear' Tanda apucă tândăluind de-a lungul satului. Înaintea cărcimei celei mari din mijlocul satului era tot satul adunat, bag-seamă ieșise dela vecernie ori că așteptau să se înceapă jocul. Când fu Tanda lîngă ei, își ridică căciula, că pâlărie nu avea, și dădu binețe ca drumarii: „Să dee D-țeu bine, oameni de omenie!“

„Să fii sănătos“, îi răspunse un sătean gras și roșu ca para focului; „dar' de unde, vere?“

„De pe ceea lume“, răspunse Tanda.

„Hm, de pe ceea lume?“ Atunci stăi puțin și ne spune cum e acolo“, țice omul cel gras. Ear' sătenii toți se îmbulțesc în giurul străinului și stau cu gurile căscate să audă ce le va spune?

Atunci Tanda începu:

„La noi e rău, dragii mei, e foarte rău, că s'a aprins marea și fug pescii cu focul în spinare.“

Când auțiră sătenii una ca asta, bufniră într'un ris cu hohot, ear' Tanda clăi din cap și dize: „Vi-se pare lucru de glumă? Se vede, că nu v'a sosit încă porunca dela domnul solgăbiru să merțeți să ajutați la stîns.“

(Va urma.)

Monumentul lui Wilhelm I. După „Hamburger-Nachrichten“, împăratul actual al Germaniei Wilhelm voese să dea din șatula sa privată cinci milioane de marce pentru ridicarea monumentului lui Wilhelm I.

Împărăteasa Germaniei în harem. Unul din punctele programei sărbătorilor ce se dau în Constantinopol de Sultani în onoarea părechii imperiale germane este și vizitarea haremului decătră împărăteasa. Toate femeile legitime ale Sultanelor, afară de sclave, care nu vor lua parte, se vor aduna la un loc, căci de obicei șed în palate diferite și nu se întâlnesc decât la rare ocazii, se vor aduna ca să salute pe împărăteasa Germaniei. Fiecare va veni cu suita sa și cu cele mai frumoase odalnice. Vor mai lua parte la sărbătorile Sultana Valide, adică mama Sultanelor, și mamele prinților. Împărăteasa va fi primită cu același ceremonial, ca și împărăteasa Eugenia a Franței. Nici un bărbat nu poate intra în harem, deci împăratul Wilhelm va rămâne afară. Un singur bărbat a avut această fericire, anume celebrul violonist Paganini, care a cântat înaintea tuturor femeilor și sclavelor Sultanelor. Împărăteasa va fi însoțită de două dame de onoare și va fi condusă de însuși Sultani prin tot haremul. La urmă se vor duce într-un palat, unde sânt adunate femeile legitime, și vor lua ceaial împreună, fiind servite de odalnice alese pe sprinceană. Visita va dura trei oare.

Sărbările din Atena. Se scrie din capitala Greciei, că 300 de persoane au luat parte la prânzul de gală al curții. Regele George a ridicat în franțozese un toast în sănătatea noilor soți și a augustilor soi oaspeți. Împăratul Wilhelm a răspuns bând în sănătatea noilor soți și a părechii regale a Greciei și a capitalei regatului, care i-a făcut o primire atât de simpatică și atât de călduroasă. „Sunt fericit“, a adăugat împăratul, „că principesa Sofia e chemată a locui în Grecia; sânt sigur, că va găsi în Maieștițele Lor regele și regina un al doilea tată și o doua mamă și că va fi adoptată de iubirea poporului“. Prințul Enrie de Prusia, contele Herbert de Bismarck și ducele de Mecklenburg au primit marel cordon al Mântuitorului. Trikupis și Dragomis au fost decorați cu cl. I. a „Vulturului Roșu“.

Albumul principesei Sofia. Pentru a avea todeauna inaintea ochilor patria părăsită, principesa Sofia va primi printre cadourile de nuntă numeroase albumuri de fotografii din țeara sa. Împărăteasa Victoria îi da reproducerea pozițiilor din Babelsberg. Împărăteasa Augusta-Victoria îi da un album din Charlottenburg și cea mai mare parte din Berlin. Orașul Potsdam, un alt album, cu desenul principalelor poșți din acest oraș.

Unirea Berlinului cu Marea Baltică. Maresalul de Moltke a aprobat fășș proiectul, care, ar avea de scop să unească Berlinul cu Marea-Baltică prin un canal. Acest proiect a fost desvoltat în un articol de admiralul Batsch sub titlul de „Primul vapor la Berlin“. S'a format un comitet, ca să prepareze planurile pentru construcția canalului.

Datoria orașelor mai mari din Europa. „L'Économiste français“ publică un tablou asupra datoriilor orașelor mai mari din Europa. După această scoteală, se vine pentru un locuitor din Paris 790 de franci, pentru unul din Frankfurt 317, pentru unul din Milan 218, pentru unul din Viena 193, pentru unul din Berlin 154, pentru unul din Haga 137. Cea mai mare datorie în raport cu numărul locuitorilor o are Bruxelles, acolo se vin câte 1605 franci de cap.

VARIETĂȚI.

(Neînțelegeri în familia regală engleză.) Din cauza mărișului ficei principelui de Wales după lordul Fife s'au iscat serioase neînțelegeri între membrii familiei regale.

Principele de Edinburg, unchiul tinerei neveste, a declarat această căsătorie de „messalliance“ și cu ori-ce preț a căutat să înduplece pe fratele sau mai mare, ađi socheru, ca să nu-și mărite fata după lordul Fife, ci după principele Mihail de Rusia.

Neisbutind, principele de Edinburg s'a supărat atât de rău, încât a demisionat din marină și a plecat cu întreaga sa familie din Anglia.

El va ședea în Rusia și Germania. (Plăceri de călătorie în Anglia.) Un Neamț călătoria dela Londra la Edinburg acum o lună. În fața lui într-un vagon de cl. I., în care se afla, luseră loc două doamne și o părechie de amoroși. Doamnele aveau de ce călători, deosebit de tri valise. Mai aveau și trei paseri de colivie foarte blânde, căci ședea pe umerii lor.

Bagajele umpleau nu numai polițele de deasupra, dar și locurile goale pe unde trebuiau să circuleze călătorii. Neamțul odată intrat în bancă, era în absolută imposibilitate să mai iese, ba încă chiar să se mișce sau să sfîndă picioarele. N'avea ce să ădică, căci obiceiul e așa în Anglia: să se urce ori-cine în vagon cu cățel și cu purcel. Aceasta n'ar fi fost încă nimic. La trei oare punct cele două doamne începură să-și organizeze „lunchul“. Dint'r-unul din panere începură să scoată tave, tăvițe, farfurii, cuțițe, furculițe, ear' din ceta-

lalt panier scoaseră o sobă de gătit cu spirit... o sobă, înțelegem? Aședară soba chiar lângă picioarele Neamțului, care trebuia să-și le mai tragă, deși erau destul de trase. Turnară spirit în „sobă“, preste care puseră o tigare, ear' în tigare au pus unt și șese ouă. Untul începă să sfârșe. Vagonul se umplu de fum. Neamțul se încercă să deschidă o fereastră, pentru-că se înădușia. Însă femeile se sculară deodată la el și-i strigară:

— Ia deschide, dacă vrei să-ți aruncăm în nas soba cu spirit.

Neamțul tăcu și se trase mai la un colț, pentru-ca Englezoiacele să-și întindă masa.

După câteva momente o pasere a amoroșilor îi sări pe cap.

Vrând se o deee jos, Englezul îi strigă, N'o apuca? Las-o că-i rupi piciorul. Stăi că o iau eu.

Până-ce să se scoale să o iee, paserea avu vreme să facă un găinaț mare pe capul Neamțului.

Acosta, când ajunse la Edinburg ieși din vagon și din gară ca un scăpat dela oenă. În Anglia vagoanele se transformează în bucătării și porumbării.

(Declant din miserie.) Un student din Viena era amoresat de o femeie și, pentru-ca să poată să se întâlnească cu dinsa, trebuia să se ducă la un bal.

Avea haine, ghete, clac, dar' îi lipseau bani pentru-ca să cumpere mănăși.

Atunci își făcu planul îndrăzneț, de a lua mănăși unii conte printr-o stratagemă ingenioasă.

Contele era foarte supăracios, foarte arțăgos și se bătea la duel pentru lucru de nimic.

Amoresatul trecu prelungă el și-l isbi sdravên cu cotul, fără să-și ceară scuse.

Contele alergă după dînsul, i-se puse înaintea și, scotându-și mănășa, i-o aruncă în față.

— Eată una, își dișe studentul. Și plecându-se, luă mănășa de jos, o puse în buzunar și se duse mai departe, făgăduind contelui să-i trimită martori.

Mai târziu ieși înaintea aceluiași conte și îl călcă pe picior.

Contele îi aruncă în obraz a doua mănășe.

— Eată două, își dișe studentul, acum mă duc la bal. Și se și duse. Nu se știe cum se va fi descurcat a doua și afacerea cu contele.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ăiarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.) Viena, 1 Noemvrie n. Înainte de a pleca, contele Kálnoky a primit visita ambasadorului rusesc. Praga, 1 Noemvrie n. Comisiunea adresei din dieta provincială a respins proiectul de adresă al Cehilor tineri ca neoportun și a primit rezoluțiunea, care pretinde, ce e drept, încoronarea regelui și dreptul de stat boem, dar lasă în vocea Coroanei să alegă timpul încoronării. Bruxella, 1 Noemvrie n. În ținuturile grevei s'au comis două atentate teribile cu dinamită. S'au ordonat masse mari de trupe la fața locului. Constantinopol, 1 Noemvrie n. Împăratul Germaniei sosese astăzi la insula Mitilene. Belgrad, 1 Noemvrie n. Natalia și-a exprimat intențiunea de a părăsi Belgradul. Roma, 1 Noemvrie n. Inundările cresc în toată Italia-de-sus.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Viena, 1 Noemvrie n. Principele Bulgariei a plecat aseară la Sofia, ear' contele Kálnoky la Friedrichsruhe.

Probele cu iarba de pușcă fără fum, inventată de majorul de artilerie Schwaab, au dat rezultat bun.

Berlin, 1 Noemvrie n. Evenimentul ședinței Reichstag-ului a fost o grandioasă vorbire a lui Richter. El a combătut „predilecția subiectivă pentru marină“ și a diș, că cele 4 1/2 milioane cerute pentru yachtul împăratului să se iee din dotațiunile coroanei, care față cu cele din trecut s'au urcat cu trei milioane. (Mișcare mare). A atacat apoi politica cancelarului imperial, dicând, că aceea este adevărata nutritoare a democrației sociale. Ministrul Bötticher nu i-a știut răspunde nimic.

Belgrad, 1 Noemvrie n. Cestiunea regiunii nu va veni înaintea scupcinei, după-ce cercurile competente o consideră ca pe o afacere privată.

Bibliografie.

„Fântâna Blandusiei“. Diar literar-politic săptămânal. Fundator Mihail Eminescu. Sumarul numărului 3 (Seria II.) dela 15/27 Octomvrie: Opera, Al. I. Hodoș. — Din noaptea (autograf), M. Eminescu. — Ecouri. — Politica. — Tipuri din viață: Cămătarul, Marion. — Scene și portrete: Kir Dascălu, Mălin. — Poeți români: D. N. Safr. — Din viața de toate ăilele, dragoste decopil, L. Gh. Nicoleanu. — De preste munți. — Flecării, Fix. — Cronica științifică, S. Tineanu. — Basme și poeme grecești, Marino Vreto. — Diare și reviste: Blăstem și carte de blăstem, Scotociță. — Varietăți. — Pânea, un brutar. — Curierul teatral, Marion. — Călindar săptămânal. — Originea jocurilor de spirit. — De urit, Cinel. Foite: Nevesta altuia, Th. Dostoievski. — Frate de dincolo, Al. I. Hodoș.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:

— 9 Noemvrie st. n. a. c. mobilele lui Ioan Csarnits decătră executorul judical din Ciacova. — 15 Noemvrie st. n. a. c. mobilele lui Aladăr Szereday decătră executorul judical din Deva. — 20 Noemvrie st. n. a. c. masa averii firmei Suchi și Schwab din Abrad decătră tribunalul reg. din Alba-Iulia. — 13 Noemvrie st. n. a. c. mobilele baronului Sigismund Perényi decătră executorul judical din Seleușul-mare. — 1 Decemvrie st. n. a. c. imobilele Anei Stoiadinovică decătră tribunalul reg. din Neoplanta. — 31 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Avram Stingu, în comuna Voivodinți, decătră judecătoria cerc. din Verșeț. — 27 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Mihail Weidner, în comuna Bogacea, decătră judecătoria cerc. din D.-Sân-mărtin. Edicte: A se insinua pretensiunile în 45 de ăile: — la rămasul după Ioan Karácsny (din K. Ladány), Moise Mocan (din Kétegyház), Sara Kertész născ. Virág și Martin Vig (din Bichiș), la tribunalul reg. din Bichiș-Giula; — la rămasul după Teodor Tripou (din Agriș), la tribunalul reg. din Arad; — la rămasul după Iosif Schwachhofer și Toma Schnell (ambii din Turnișor), Sofia Bonfert (din Cisanădie), la tribunalul regesc din Sibiu; — la rămasul după v.đ. Sanda Turean născ. Raț, la tribunalul regesc din Alba-Iulia; — la rămasul după Lup Ușvat (din Dragotean), Pavel Ceffan (din Măhkerek) și veduva Elisaveta Czövek născ. Máthé (din Baiom), la tribunalul regesc din Oradea-mare; — la rămasul după Petru Bolghie (din O-Bakssa), Petru Stysb (din Fűrményes) și Maria Paigle (din Romlot), la tribunalul regesc din Zélaeu.

Călindarul ăilei.

21 Octomvrie (2 Noemvrie).

Julian: Iarion. Gregorian: Pom. Rap. Soarele: răsare 6.37, apune 4.51.

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Observată, Diferența din presiun, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Row 1: 726.1, -4.3, +3.9, +18.3 -3.8, S.

Din țeară, 30 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm, Temperatura Celsius, Vântul (direcția și ăria). Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 1 Noemvrie n. Hotel „Neuröhner“. Turoczy, consilier de secție din Budapesta. Katz și Gramatica, comercianți din Viena. Dr. Bihari din Budapesta. Hotel „Împăratul Romanilor“. Franice Wolf și Grabinsky, locotenenți din Făgăraș. Hotel „Habermann“. Toma Primus din Villach, Ioan Hutter, lemnar din Steinfeld.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Abonament. Abonament 23. Sămbătă, în 2 Noem. 1889. Primul debut al bonvivantului și iubitorului de conversațiune Carol Berla dela teatru ces-reg. provincial din Gratz. „Grössenwahn“. Comedie în 4 acte, de Iuliu Rosen.

Economie.

Starea sēmănăturilor și a recoltei. Rapoartele sosite dela 15 până la 28 Oct. din diferitele părți ale Ungariei la ministerul de agricultură anunță următoarele asupra stării sēmănăturilor: Porumbul de-a dreapta Dunării, în urma timpului ploios continuu, pe unele locuri nu e cules. Resultatul producțiunii în general e slab, numai în câteva comitate trece preste mediocritate. Între Dunăre și Tisa culesul a fost împedecat din cauza timpului ploios, partea cea mai mare însă e deja culesa gata, producțiunea a fost în destululoare, pe unele locuri chiar bună. Ploile cele multe însă au fost foarte păgubitoare, așa că porumbul se muceșese. De-a dreapta Tisei partea cea mai mare e deja cărat, rezultatul mediocr; icl-colo sub mediocritate. De-a stânga Tisei culesul, cu puține excepțiuni, e deja isprăvit. Căratul însă în unele comitate e împedecat prin ploaie; rezultatul atât calitativ, cât și cantitativ e bun; dar' în unele comitate din cauza timpului ploios cel cărat deja a început a se strica pe unele locuri. Între Tisa și Murăș culesul e deja isprăvit; rezultatul se poate numi atât cantitativ, cât și calitativ bun; pe unele locuri începe însă a muceđi. În Transilvania porumbul a fost bun, partea cea mai mare culesul e deja isprăvit. Resultatul e mediocr, pe unele locuri sub mediocritate. Cartofii de-a stânga Dunării sânt deja scoși și cărați; rezultatul e puțin favorabil. De-a dreapta Dunării scosul se urmează încă; în general rezultatul e slab. Între Dunăre și Tisa scosul s'a terminat; a dat în general producțiune mediocră. De-a dreapta Tisei căratul s'a isprăvit; în general producțiunea e mediocră. De-a stânga Tisei partea cea mai mare sânt scoși și au dat o producțiune slabă. Între Tisa și Murăș rezultatul a fost slab. În Transilvania căratul e isprăvit, rezultatul e mediocr. Napii de zahăr și de nutreț au început mai preste tot locul a se scoate; pe unele locuri a început și căratul; ploile au împedecat pe unele locuri scosul. Resultatul în general e foarte diferit; numai chiar în unele comitate au dat un rezultat foarte bun, în cele mai multe locuri a fost mai mult slab. Anul acesta a fost cu deosebie pentru năpă de zahăr nefavorabil. Viile sânt mai preste tot locul cules și rezultatul în ce privește cantitatea a fost multămit în locurile nebântuite de filoxeră; calitativ însă e slab. Sēmănăturile de toamnă de-a stângă Dunării sânt foarte frumoase; grăul și sēcara sēmănaute de timpuriu prospicază foarte bine. Răpița e frumoasă. Ploaia cea multă nu a causat nici o pagubă mai însemnată. De-a dreapta Dunării se desvoaltă bine; între Dunăre și Tisa sânt foarte bune. De-a dreapta Tisei multumitoare; răpița mai cu seamă e foarte bună. De-a stânga Tisei se desvoaltă bine; între Tisa și Murăș sânt foarte bune, tot asemenea în Transilvania. În unele comitate sânt măncaute de viermi.

Banca hipotecară croată. După-cum spun ăiarele din Budapesta, pertractările între banul Croației deoparte și între reprezentanții băncii hipotecare ungare și ai băncii „Union“ de altă parte au ajuns așa de departe, că statutele noului institut sânt deja gata. Pe basa acestor statute se va face cererea la guvern, pentru de a-i acorda și acestui institut nou favorisări analoge cum i-s'au asigurat și băncii austro-ungare și institutului de credit funciar ungar. Spre scopul acesta ar fi de a se face dietei ungare și dietei provinciale croate propuneri de lege. Devenind aceste încă în estan lege, ceea-ce e foarte probabil, subscripțiunea acțiunilor noului institut de bancă s'ar deschide încă în Ianuarie. Noua bancă, după-cum anunță „B. Korresp.“, se va fonda probabil cu un capital de 3 milioane fl.

Insolvențe. Firma comercială de pănură și mărfuri de lână din Budapesta Steinberger și Hertzka, în urma raporturilor comerciale nefavorabile și mai cu seamă în urma perderilor ce a suferit în provincie, s'a declarat insolventă. Pasivele în marfă se urcă la 240.000 fl., pasivele în bani la circa 100.000 fl. La pasivele în marfă participă exclusiv fabrici austriace, la pasivele în bani însă mai mult bănci ungare, care însă sânt asigurate prin remesse. — Firma de mătăsării Schik și Schiff din Viena s'a declarat deasemenea insolventă.

Pretul mărfurilor.

Întrul de rimători în Steinbrun. În 30 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bētrani gre 45 — până 45 1/2 cr., unguresci gră, tineri 47 — cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46 — cr. până 47 1/2 cr. ușori 44 — cr., până 45 — cr., marfă țărănească, gră — cr., până — cr., de mijloc 44 — cr., până 54 1/2 cr. ușoră 42 — cr., până 45 1/2 cr., romănesci, de Bakony grei 43 — cr., până 45 1/2 cr., transito, de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sēbesci gră — cr., până — cr., transito de mijloc 47 — cr., până 48 — cr., transito ușori 47 — cr., până 47 1/2 cr., îngrășiți cu ghindă — cr., până — cr. per 4% cumpenit dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Oct. 1889.

Table with multiple columns: Cămin, Qualitatea per Hect., Pretul per 100 chilogr., etc. Rows include: Grăun, Bănățeneș nou, Grăun dela Tisa, Grăun de Pesta, Grăun de Alba-regală, Grăun de Băcska, Unguresc de Nord, Sēmănt., vechi ori nou, Soia, Nutreț de vinars de bere, Ovăș, Cucuruz (porumb), Meiu Hriscă, Grăun de primă, de toam., Cucuruz de primă, de toam., Ovăș de primă, de toam., Produse diverse, Sem. de trif., Lucernă ungurescă franceză, italiană, roșie rafinat, Oleu de rap. Oleu de in Uns. de porc, Sălănină, Său, Prune, Licitar, Nucii Gogoși, Miere, Ceară, Spirt, Drojdiute de spirt.

Cursul pieței din Sibiu. din 31 Octomvrie st. n. 1889. Hărtie-monetă română Cump. 9.38 vënd. 9.43 Lire turcesci 10.65 „ 10.70 Imperiali 9.65 „ 9.70 Ruble rusesci 1.22 „ 1.24

Table with 2 columns: Rentă de aur ung. 6%, 4%, 5%, etc., Argintul, Galbene împăratesci, Napoleon-d'ori, etc.

Table with 2 columns: Rentă de aur ung. 6%, 4%, 5%, etc., Argintul, Galbene împăratesci, Napoleon-d'ori, etc.

Table with 2 columns: Bursa de Bucuresci. 30 Octomvrie — 4 oare p. m. Cassa, Ultim, Rentă rom. per 1875 5%, 97 1/2, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albul.

Publicațiune de târg.

Tîrgul de țeară cel mai aproape în Lipova se va ține în 17 Noemvrie a. c. st. n. Tîrgul de vite însă se va începe cu două zile mai înainte.

Gross Jozsef, arîndatorul povagiului și al vămii de târg.
[806] 1-1

[794] 2-3

Birtul

Wein- und Bierhaus

„zur Linde“,

Budapest,

Colțul dela Badgasse și Elisabethplatz I.

Tocană de vițel cu ardei și gălucse . . .	20 cr.
Friptură englezească cu zarzavat . . .	25 „
Friptură mustoasă cu zarzavat . . .	25 „
Friptură de rărunchi cu zarzavat . . .	25 „
Tocană de vită cu cartofi . . .	18 „
Carée de porc cu zarzavat . . .	25 „
Friptură de vită cu zarzavat . . .	25 „
Majonnaise de pesce . . .	30 „

Nu e medicament secret!

De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiurile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul țiuțit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuintării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [792] 33

Univ. med.

Dr. L. Máthé de Bikafalva,

dentist din Budapesta,

specialist pentru toate boalele de dinți și de gură, a sosit aici.

Confecționează toate speciile de plombe de cea mai bună calitate, precum și dinți artificiali și execută toate operațiunile de specialitate aceasta cu prețuri moderate.

Ordinează dela 9—1 dimineața și dela 3—5 d. a.

Pentru săraci și studenți gratuit.

Locuiește strada Schewis Nr. 2, etagiul I. curtea primă (casa lui Jauernig). [803] 3-5

Va sta în Sibiu numai câteva zile.

Casa

in strada Bruckenthal Nr. 34

e de vânzare din mână liberă.

Doritorii pot căpăta informațiuni la proprietar în fiecare zi între 1/3—4 în aceeași casă. [04] 3-4

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU

recomandă:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Subscrierul îmi permit prin aceasta a anunța respectuos, că după moartea tatălui meu

ALEX. WASS

voiu continua a conduce

Stabilimentul lui de cojocărie

și voiu confecționa toți articolii de această specialitate, precum

Covoare, bunđi blănite, mașoane (mufuri) etc.

— cu prețurile cele mai moderate. —

Pentru numeroase comande se roagă respectuos

[805] 1-1

Josua Wass,

Strada bumbului (Knopfgasse) Nr. 3 Sibiu.

AICI CUMPERI MAI IEFTIN

toate

MATERIILE de MODĂ pentru DAME și DOMNI,

cele mai bune

materii pentru reverenđi,

universe articole pentru

croitorii și marchande de mode,

așa precum

mărfuri de țesut (brodat) și împletit,

cumpărate de mine din

DEPOSITUL DE MARFĂ AL MASSEI CONCURSUALE

cu cele mai moderate prețuri. [800] 4-

Succesorul lui Gregor Mateiu

„G. M. KLEISCH“,

piața mică Nr. 15 (odinioară local de magazină).

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafamosului fisor de craiu și a preafrosoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și muierea lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

S O L I D

PRĂVĂLIA la „GLIGOR“

Piata-mică Nro. 14 s'a deschis!

Și recomandă onoratului public român din loc și giur un

mare deposit de mărfuri de manufactură și modă

— cu prețurile cele mai moderate. —

Mărfurile, care în persoană le-am cumpărat din fabricile cele mai prime și renumite austriace și boemice.

Recomand onoratei preoțimi depositul meu bine sortat în materii pentru reverenđi curate de lână, brături roșii și vinete. Mai departe: materii de lână engleze și franceze Dosciung și Peronien negru pentru vestimente bărbătești, Cachemiruri negre, articolele aparținătoare de doliu.

Cachemiruri în toate colorile, Walmuluri, Casanuri, Chevioturi, Flaneluri de lână și bumbac-atlase de lână pentru plapome în o lățime în toate colorile. Mare deposit în Bargeturi de spelat. Chiffon, Calicot și pânze de bumbac, Gradel pentru mobile, Oxford, Sepchir Cretoane. Perdele albe de țipcă și colorate de Jute, cămeși albe și colorate pentru bărbați, gulere elegante, ciorapi, basmale, cravate în toată calitatea.

Coresturi, ploiere de metasă și bumbac, bumbacuri de stricănit, arniciu roșu și vînet, țesături, păr de camilă, Haras și Lanica de Berlin, în toate colorile, plapome de Cachemir și atlas de lână în toate colorile, cu vată garantat umplătura. Covoare de Goblin, lână în garnitură pentru pat și masă, dela 4 fl. garnitura până la 20 fl.

Tepichuri cu rif și sopha mari de Genili. Și toate recerințele cuptușelii pentru haine de dame și bărbați și alte multe aici neinduse articole.

Comande din afară se vor efectua cu grija cea mai mare prin „rambursă postală“, și la cas neconvenabil se vor primi înapoi.

De cercetare cât de numeroasă se roagă cu distinsă stimă

proprietarul

[807] 1-

La „GLIGOR“: Teodor Popescu.

S I I E F T I N